# RAMAZAN AYINDA GÜNDÜZ ORUÇLU İKEN HANIMIYLA CİNSEL İLİŞKİYE GİREN KİMSENİN KEFFÂRETİ

[ Türkçe ]

# كفارة من جامع زوجته في نهار رمضان

[باللغة التركية ]


## Fetvâ Dâimî Komitesi

## اللجنة الدائمة للإفتاء

Terceme eden : Muhammed Şahin

ترجمة: محمد بن مسلم شاهين

Tetkik eden : Ümmü Nebil

مراجعة: أم نبيل



Rabva Semti İslâmî Dâvet Bürosu

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة بمدينة الرياض

**1428 - 2007**

islamhouse.com

Hamd, yalnızca Allah'adır. Salât ve selâm da Peygamberimiz Muhammed -sallallahu aleyhi ve sellem-'edir.

İki ay aralıksız tutacağın orucu, iklimin soğuk veya mutedil olduğu gündüz süresinin kısa olduğu ve meşakkatin hafiflediği günlerde veya işyerinin sana verdiği yıllık izin gibi zamanlarda tutmanı tavsiye ederim.Yerine getirmen gereken görevi, bu fırsatla değerlendirmiş olursun. Eğer gerçekten oruç tutmaya gücün yetmezse, bu takdirde altmış yoksulu doyurman câizdir.Altmış yoksulu doyurman, -gücün nisbetince- bu sayı tamamlanıncaya kadar birden fazla defaya paylaştırabilirsin.Eğer hanımın Ramazan'da gündüz isteyerek seninle cinsel ilişkiye girmişse, ona da keffâret gerekir. Eğer farklı günlerde cinsel ilişkiye girmişseniz, bu kıymetli ayın günlerinin kutsallığını çiğnediğiniz her gün için ikinize de birer keffâret gerekir.

"Kifâyetu't-Tâlib" adlı kitabın yazarı şöyle demiştir:

*"Keffâretin birden fazla olması için, cinsel ilişkinin farklı günlerde olması gerekir. Aynı günde birden fazla ilişkiye girilmesi, keffâreti vermeden önce olmuşsa ittifakla birden fazla keffâret gerektirmez."*

Desûkî Hâşiyesi'nin yazarı şöyle demiştir:

*"Aynı günde birden fazla yemek yemek veya cinsel ilişkiye girmekte, birden fazla keffâret gerekmez."*

Muğni'l-Muhtâc'ın yazarı şöyle demiştir:

*"Her kim, hanımıyla iki gün üst üste cinsel ilişkiye girerse, kendisine iki keffâret gerekir. Çünkü her günün ibâdeti ayrıdır. İki günün keffâreti birbirine karışmaz. Eğer aynı günde birden fazla cinsel ilişkiye girmişse, birden fazla keffâret gerekmez."*

Allah Teâlâ, insana taşıyamayacağı bir yükü yüklemez. Sorunuzda işâret ettiğiniz hadis, Ebû Hureyre'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunmuştur.O şöyle demiştir:

(( بَيْنَمَا نَحْنُ جُلُوسٌ عِنْدَ النَّبِيِّ ﷺ إِذْ جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: يَا رَسُولَ اللَّهِ! هَلَكْتُ. قَالَ: مَا لَكَ؟ قَالَ: وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي وَأَنَا صَائِمٌ. فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : هَلْ تَجِدُ رَقَبَةً تُعْتِقُهَا؟ قَالَ: لاَ. قَالَ: فَهَلْ تَسْتَطِيعُ أَنْ تَصُومَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ؟ قَالَ: لاَ. فَقَالَ: فَهَلْ تَجِدُ إِطْعَامَ سِتِّينَ مِسْكِينًا؟ قَالَ: لاَ. قَالَ: فَمَكَثَ النَّبِيُّ ﷺ فَبَيْنَا نَحْنُ عَلَى ذَلِكَ أُتِيَ النَّبِيُّ ﷺ بِعَرَقٍ فِيهَا تَمْرٌ -وَالْعَرَقُ الْمِكْتَلُ-. قَالَ: أَيْنَ السَّائِلُ؟ فَقَالَ: أَنَا. قَالَ: خُذْهَا فَتَصَدَّقْ بِهِ. فَقَالَ الرَّجُلُ: أَعَلَى أَفْقَرَ مِنِّي يَا رَسُولَ اللَّهِ؟ فَوَاللَّهِ مَا بَيْنَ لاَبَتَيْهَا - يُرِيدُ الْحَرَّتَيْنِ- أَهْلُ

بَيْتٍ أَفْقَرُ مِنْ أَهْلِ بَيْتِي. فَضَحِكَ النَّبِيُّ ﷺ حَتَّى بَدَتْ أَنْيَابُهُ، ثُمَّ قَالَ: أَطْعِمْهُ أَهْلَكَ )) [ رواه البخاري ]

*"Bizler, Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in yanında otururken ansızın bir adam çıkageldi ve: Ey Allah'ın elçisi! Helâk oldum! dedi. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-: Seni helâk eden nedir? diye sordu. Adam: (Ramazan'da) oruçlu olduğum halde eşimle cinsel ilişkiye girdim, dedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: Bir köle azat edebilir (hürriyetine kavuşturabilir) misin? diye sordu. Adam: Hayır, köle azat edemem, diye cevap verdi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: Öyle ise aralıksız iki ay üst üste oruç tutabilir misin? diye sordu. Adam: Hayır, tutamam, diye cevap verdi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: Altmış yoksulu doyurabilir misin? diye sordu. Adam: Hayır, doyuramam, diye cevap verdi. Ebu Hureyre dedi ki: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- bir süre öyle bekledi. Bizler bu hal üzereyken Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'e içerisinde (on beş sa' alabilen) hurma dolu bir zenbil getirildi. Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-: Soruyu soran nerede? diye sordu. Adam: Benim, diye cevap verdi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: Bunu al ve sadaka olarak dağıt, buyurdu. Adam: Benden daha fakir birisine mi sadakayı vereyim ey Allah'ın elçisi! Allah'a yemîn ederim ki, Medine'nin karataşlı bir ucundan diğer bir ucuna kadar âile halkı benden daha fakir hiç kimse yoktur, dedi. Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem- azı dişleri görülünceye kadar güldü. Sonra o adama: (Öyleyse) kendi âile halkına yedir, buyurdu."*[1]

Âişe'den -Allah ondan râzı olsun- başka bir rivâyet ise şöyledir:

(( أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ ﷺ بَيْنَا هُوَ جَالِسٌ فِي ظِلِّ فَارِعِ أُجُمِ حَسَّانَ، جَاءَهُ رَجُلٌ فَقَالَ: احْتَرَقْتُ يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: مَا شَأْنُكَ؟ قَالَ: وَقَعْتُ عَلَى امْرَأَتِي وَأَنَا صَائِمٌ. قَالَتْ: وَذَاكَ فِي رَمَضَانَ. فَقَالَ لَهُ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : اِجْلِسْ، فَجَلَسَ فِي نَاحِيَةِ الْقَوْمِ، فَأَتَى رَجُلٌ بِحِمَارٍ عَلَيْهِ غِرَارَةٌ فِيهَا تَمْرٌ، قَالَ هَذِهِ صَدَقَتِي يَا رَسُولَ اللَّهِ! فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَيْنَ الْمُحْتَرِقُ آنِفًا؟ فَقَالَ: هَا هُوَ ذَا أَنَا يَا رَسُولَ اللَّهِ! قَالَ: خُذْ هَذَا فَتَصَدَّقْ بِهِ. قَالَ: وَأَيْنَ الصَّدَقَةُ يَا رَسُولَ اللَّهِ إِلاَّ

[1] Buhârî, hadis no: 1936

عَلَيَّ وَلِي، فَوَالَّذِي بَعَثَكَ بِالْحَقِّ، مَا أَجِدُ أَنَا وَعِيَالِي شَيْئًا، قَالَ: فَخُذْهَا، فَأَخَذَهَا )) [ رواه أحمد ]

*"Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- Hassan'ın yüksek bahçesinin duvarının gölgesinde otururken ansızın bir adam çıkageldi ve: Ey Allah'ın elçsi! Yandım, dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona: Seni yakan nedir? diye sordu. Adam: Oruçlu olduğum halde eşimle cinsel ilişkiye girdim, dedi. Âişe -Allah ondan râzı olsun- dedi ki: Bu olay, Ramazan'da idi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem- ona: Otur, dedi. O da oradaki topluluğun yanına oturdu. Ardından bir adam, üzerinde büyükçe bir torba olan ve içerisinde hurma bulunan eşeği ile geldi ve. Ey Allah'ın elçisi! Bu benim zekâtımdır, dedi. Bunun üzerine Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: Az önce yandım diyen nerede? diye sordu. Adam: O benim ey Allah'ın elçisi! dedi. Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-: Bunu al ve sadaka olarak dağıt, buyurdu. Adam: Ey Allah'ın elçisi! Sadaka benden daha fakir birisine verilir mi? Seni hak olarak gönderen Allah'a yemîn ederim ki, ben ve âile halkım hiçbir şey bulamıyoruz, dedi. Bunun üzerine Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-: Onu al götür, buyurdu, adam da alıp götürdü."*[1]

Allah Subhânehu ve Teâlâ'dan işlediğimiz günahlarımızı ve işimizde yaptığımız taşkınlıklarımızı bağışlamasını ve bizi affetmesini niyâz ederiz. Çünkü O, tevbeleri çokça kabul edendir, kullarına çok merhametlidir.

[1] İmam Ahmed, hadis no: 276